

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/720/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113218665
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113218665.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudcov: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom: Mgr. Ľubomír Karika, M. R. Štefánika 638/56, Myjava, proti žalovanému: F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, L., o zaplatenie 563,07 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 8C/510/2013-36 zo dňa 08.10.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 8C/510/2013-47 zo dňa 07.11.2013 a opravným uznesením č.k. 8C/510/2013-64 zo dňa 24.06.2014, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu **p o t v r d z u j e .**

II. V časti výroku III., ktorou súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, podľa ktorej je úver poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označená ako „odplata“) za neprijateľnú a v časti výroku IV., ktorou súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3. Obchodných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, ktorá určuje, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. Zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania celkovej dlžnej čiastky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z poskytnutej istiny, najmenej však 67,- Eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu za neprijateľnú, rozsudok **r u š í .**

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 8C/510/2013-47 zo dňa 07.11.2013 a opravným uznesením č.k. 8C/510/2013-64 zo dňa 24.06.2014 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 297,07 Eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 297,07 Eur od 09.05.2012 do zaplatenia, čo mu súd povoľuje zaplatiť v splátkach po 70,- Eur mesačne vždy do 21. dňa každého mesiaca pod následkom straty výhody splátok a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). Výrokom II. vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Výrokom III. súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, podľa ktorej je úver poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označená ako „odplata“) za neprijateľnú. Výrokom IV. súd

vyhlasuje zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3. Obchodných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, ktorá určuje, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania celkovej dlžnej čiastky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z poskytnutej istiny, najmenej však 67,- Eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu za neprijateľnú. Výrokom V. súd konanie v časti zmluvnej pokuty 92,40 Eur zastavil. O trovách konania rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. i), § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, § 544 Občianskeho zákonníka (OZ), § 497, § 499, § 502 ods. 1, ods. 2, § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, § 153 ods. 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku (OSP), § 517 ods. 2 OZ, § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že žalobca sa žalobou zo dňa 15.07.2013 domáha voči žalovanému zaplata 563,07 Eur, úroky z omeškania 9% ročne zo sumy 563,07 Eur od 09.05.2012 do zaplata, zmluvnú pokutu 92,40 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil titulom uzavretej zmluvy o úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 700,- Eur a povinnosť žalovaného tento zaplatiť s odplatom vo výške 266,- Eur, spolu 966,- Eur v 13 splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 Eur. Žalovaný zaplatil sumu 402,93 Eur, v rámci toho naposledy 100,- Eur dňa 21.01.2012. Na pojednávaní dňa 08.10.2013 zobral žalobca návrh časti o zaplata zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť.

3. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 01.07.2011 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. 220111661, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700,- Eur s vyhlásením, že úver je poskytnutý za odplatu a za úrok vo výške 20% ročne, teda spolu za poplatok za správu úveru, ktorý zahŕňa ako odplatu, tak aj úrok. Dlžník potvrdil prevzatie istiny úveru svojím podpisom na tejto zmluve. Celkovú dlžnú sumu, teda istinu úveru 700,- Eur a poplatok za správu úveru vo výške 266,- Eur, teda spolu vo výške 966,- Eur sa žalovaný zaviazala splácať v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 Eur, prvá splátka splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka splatná vždy do 30. dňa po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN pri splatnosti na 13 mesiacov 46,56%. Zmluva bola žalovaným podpísaná aj na druhej strane, kde boli uvedené obchodné podmienky, osobitne podľa bodu 1 bola uvedená „RPMN pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70%“, bodu 3 zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z poskytnutej istiny, najmenej 67,- Eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu. Žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 22.05.2012, že úver bol ku dňu 08.05.2012 zosplatený, keď celková dlžná suma je 726,16 Eur. Komunikáciu doložil výpisom z poštového podacieho hárku (č.l. 6). Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu a zo súhlasom žalovaného súd zastavil konanie v navrhutej časti zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur. Žalovaný uviedol, že zmluvu so žalobcom uzavrel, uhradil splátky, ktoré prestal splácať z dôvodu zlej finančnej situácie. Uznáva pohľadávku čo do dôvodu a výšky v časti sumy 700,- Eur, ktorú si požičal a sumy, ktorú uhradil žalobcovi. V prípade rozhodnutia žiada povoliť splátky po 70,- Eur mesačne.

4. Predmetom konania zostalo zaplata sumy 563,07 Eur, úrokov z omeškania 9% ročne zo sumy 563,07 Eur od 09.05.2012 do zaplata.

5. Listinné dôkazy predložené žalobcom boli všetky pre súd skutkovo hodnoverné a bolo možné vychádzať z vyhlásenia žalobcu o čiastočnom splnení dluhu vo výške 402,93 Eur uskutočneného bez jeho dôkazného bremena. Vec bola tiež predmetom právneho hodnotenia k priznaniu uplatneného plnenia, osobitne vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru a zo spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola poskytnutá zo strany žalobcu ako dodávateľa - podnikateľa žalovanej ako spotrebiteľovi - nepodnikateľovi, navyše bola predtlačená a v tomto zmysle hromadne predložená. Súd zistil, že v zmluve nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky. Bola len uvedená výška úroku 20%, pričom celá suma budúcich úrokov ako výnosov bola zahrnutá v čiastke 266,- Eur, ktorá

bola označená ako celkový poplatok za správu úveru. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a to ust. § 9 ods. 1 a to predovšetkým základné náležitosti zmluvy stanovené v písm. k), podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd skutkovo a právne vyhodnotil, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 297,07 Eur titulom zostatku istiny úveru poskytnutého pôvodne vo výške 700,- Eur, keď žalovaný tento uhradil iba v časti vo výške 402,93 Eur.

6. Súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti 266,- Eur, lebo zistil rozpor s ustanovením § 9 ods. 1 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., keď priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), a to je dôvod bezodplatnosti a bezúročnosti predloženej zmluvy o úvere podľa tohto zákona (obdobne ako aj s ustanoveniami časovo predchádzajúceho zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Napokon pokiaľ v obchodných podmienkach zmluvy je uvedená RPMN „pri splatnosti 13 mesiacov 67,70%“, ide o formuláciu zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv so zhodným obsahovým prvkom. Preto aj keď ide o formuláciu na druhej strane základného textu zmluvy, táto formulácia nie je dostatočne prehľadná pre účel tohto jej uvedenia, aby si spotrebiteľ uvedomil, aké náklady sú východiskovo požadované práve pri konkrétnej zmluve. Je vhodné poznamenať, že uvedenie RPMN má obdobný význam ako jednotková cena u nákupu fyzického tovaru, udávaná spravidla za 100 gramov alebo 100 mililitrov, preto aj keď z jej uvedenia účastníkom zmluvy nevyplývajú práva ani povinnosti, jej riadne uvedenie je významným faktorom orientácie spotrebiteľa v poskytovanom úvere. Práve RPMN ako mieru všetkých nákladov úveru v čase súd považuje za relevantný údaj k maximálnej výške „odplaty“ podľa § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z.z., aj keď v cit. § 2 zák. č. 258/2001 Z.z., resp. v Nariadení vlády zhodne účinných do 10.06.2010 sa pojmovo vychádzalo z pojmov „odplata“ a „úver“ popri sebe. V tejto súvislosti súd neuznáva praktický význam dojednania v predmetnej úverovej zmluve, že žalovaný mal zaplatiť poplatok za správu úveru, ktorý zahŕňa „odplatu a úrok vo výške 20%“, teda z výšky RPMN nemá zmysel oddeliť práve sadzbu „úveru 20%“ pre účely zistenia „odplaty“ za tento úver. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 1 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z..

7. Hoci žalobca zobral návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 92,40 Eur späť (vyčíslená ako 23,10 Eur x 4 mesiace) súd poukázal na to, zmluvná pokuta je uvedená len v obchodných podmienkach na zadnej časti zmluvy o úvere. Je nesporné, že nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje v zmysle všeobecných zmluvných podmienok nebol v zmluve individuálne dohodnutý. Súd preto považoval dojednanie v článku 3. Obchodných podmienok, ktoré zaväzuje dlžníkov zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny, vrátane poplatku za správu úveru a zákonný úrok z omeškania za paušálnu náhradu nákladov vynaložených v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20% z poskytnutého úveru, najmenej 67,- Eur, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa vzťahuje Občiansky zákonník včítane jeho všeobecných ustanovení bez ohľadu na zmluvný typ, súd zároveň právne podriadil hodnotenie tejto zmluvy aj ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola poskytnutá zo strany žalobcu ako dodávateľa - podnikateľa žalovaného ako spotrebiteľa - nepodnikateľa, navyše bola predtlačená a v tomto zmysle hromadne predložená. Právnym následkom tohto právneho preskúmania by mohlo byť nepriznanie časti plnenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola neplatná.

8. V uvedenom zmysle je akákoľvek odplata vyplývajúca z predmetnej úverovej zmluvy nad rámec poskytnutého úveru (najmä aj keby bolo možné uznať uvedenie konkrétnej RPMN k predmetnej zmluve 67,70% v obchodných podmienkach zmluvy) uplatnená v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vyššie oboznámená osobitná právna úprava (podobne ako § 53 ods. 6 OZ účinný od 01.06.2010) je stále problematická vo vzťahu k dobrým mravom a spravodlivosti, keď veritelia v obdobných prípadoch si môžu obmedzenia výšky úverov prakticky sami definovať.

9. Nakoľko neprijateľnosť podmienky stanovenia poplatkov za správu úveru a dojednania o zmluvnej pokute bola dôvodom zamietnutia časti návrhu, súd rozhodol aj o vyhlásení neprijateľnosti zmluvných

podmienok. S poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., posúdil uplatnené úroky z omeškania s tým, že základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 17.01.2011 bola vo výške 1,00%. Nakoľko súd zamietol návrh v časti sumy 266,- Eur, zamietol v tejto časti aj požadovaný úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 266,- Eur od 09.05.2012. Doplniacim rozsudkom rozhodol o náhrade trov konania v súlade s § 142 ods. 2, § 146 ods. 2 OSP vyhodnotil pomer celkového úspechu tak, žalovaný mal úspech len 8% a preto žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a podľa obsahu v časti, ktorou súd návrh zamietol a ktorým súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 1. Zmluvy ohľadom zmluvného úroku a odplaty za neprijateľnú ako aj podmienku uvedenú v bode 3. Obchodných podmienok tiež za neprijateľnú. Odvolanie zdôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p., tzn. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Predovšetkým namieta rozhodnutie súdu, že by v zmluve nebola jasne a určite vymedzená sadza zmluvného úroku. Okresný súd svojim postupom nedostatočne a chybné zisťoval skutkový stav v danej právnej veci, nakoľko používa slovné označenie celkový poplatok za správu úveru, ktorý výraz sa v celej zmluve účastníkov nenachádza. Súd prvého stupňa nesprávne posúdil zmluvnú podmienku o zmluvnom úroku, chybné, keď poukazuje na ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z., § 9 ods. 1 a to predovšetkým na písm. k), pričom takéto zákonné ustanovenie v čase podpisu zmluvy zákon neobsahoval. Tiež nesúhlasil s posúdením ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN. Zmluvné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy účastníkov - obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu zmluvy účastníkov. Zmluvy sa dohodli a boli informované o obsahu zmluvných podmienok a vyjadrili svoj súhlas s tým, že obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal aj na to, že súd prvého stupňa nevzal do úvahy ani súhlas od žalovaného s obchodnými podmienkami, čo potvrdil svojim podpisom, čiže súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Takisto namieta slovné spojenie použité súdom prvého stupňa a to poplatok za správu úveru. Nesúhlasil ani s tým, že súd prvého stupňa v časti odôvodnenia poukazuje na ustanovenie zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z.z., čo je uvedené v samotnej zmluve s označením zmluvných strán, tzn. že ide o aplikáciu nesprávneho zákonného ustanovenia. Rovnako považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nepreskúmateľný v časti vyslovenia zmluvnej podmienky o stanovení celkového poplatku za správu úveru za neprijateľnú, pričom takéto zmluvná podmienka sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere nenachádza. Odvolateľ napáda rozhodnutie a jeho odôvodnenie v časti vyhlásenia podmienky týkajúcej sa aj zmluvnej pokuty za neplatu, pretože tak, ako ju cituje súd prvého stupňa zmluva účastníkov dojednanie o zmluvnej pokute neobsahuje. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

12. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné len čiastočne, v dôsledku čoho je namiesto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej v časti čiastočného zamietnutia návrhu a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu

potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

15. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

16. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vo veci samej a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

17. Zákon o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa širiteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d/ cit. zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o úvere č. 220111661 zo dňa 01.07.2011, od ktorej sa uplatnený nárok žalobcu odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

18. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 a § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Žalobca vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočne známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou revolvingového úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879i Obč. zák. a skutočnosť, že žalobca si nárok uplatnil na súde dňa 15.07.2013, t.j. až po dátume 01.03.2010. Námitka odvolateľa spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení neobstojí, pretože súd prvej inštancie aplikoval na vec sa vzťahuje zákonné ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a nie ust. zákona č. 258/2001 Z.z. tak ako to v odvolaní uvádza žalobca.

19. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitosti takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

20. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods. 1 cit. zákona).

21. Ročná percentuálna miera nákladov je najdôležitejším indikátorom ceny úveru alebo pôžičky. Jedná sa o zloženú úrokovú mieru (t.j. zahŕňa aj úrok z úrokov) prepočítanú na 1 rok, ktorá však nezohľadňuje len samotné úroky, ktoré za pôžičku spotrebiteľ zaplatí, ale aj všetky poplatky, ktoré si spoločnosť

pôžičku poskytujúca zaúčtuje. RPMN majú zo zákona povinné uvádzať ako banky, tak aj splátkové spoločnosti tak vo svojich ponukách, tak aj v zmluve. RPMN musí byť vyjadrená vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru, RPMN musí byť vyjadrená v % a vypočítaná zákonným spôsobom, preto inštitúcie nemôžu cez tento ukazovateľ zavádzať finančného spotrebiteľa.

22. Odvolateľ argumentoval tým, že údaj o RPMN sa nachádza v bode 1. Obchodných podmienok úver poskytujúcej spoločnosti. Z formulácie tohto článku vyplýva, že účastník zmluvy si musí podľa výšky pôžičky a mesačnej splátky nájsť RPMN. Takéto dojednanie výšky RPMN nemožno považovať za dostačujúce, RPMN nebola dojednaná priamo v písomnom podpísanom vyhotovení danej zmluvy, ale je obsiahnutá iba v obchodných podmienkach, ktoré boli vyhlásené za jej súčasť. Z uvedených dôvodov treba úver poskytnutý žalobcom žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak ako to správne vyhodnotil súd prvej inštalcie.

23. Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený žalobcom ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani žalovaný sa na ich príprave nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Žalobca nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli žalovaným individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvej inštalcie za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 01.07.2011 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď neobsahovala údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalcie v napadnutej časti čiastočného zamietnutia návrhu a v závislom výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

26. Čo sa týka posúdenia zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť súd prvej inštalcie vyslovil vo výrokoch III. a IV., v tejto časti odvolanie žalobcu považoval odvolací súd za dôvodné.

27. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 01.01.2008. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané

finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku do výroku rozhodnutia.

29. V danom prípade zmluvná podmienka tak ako je uvedená vo výroku III. nie je obsahom zmluvy účastníkov, nakoľko znenie čl. I zmluvy je iné (súd prvej inštancie si z tohto článku vyčlenil časť, ktorá by sa vzťahovala na prípad žalovaného) a súd prvej inštancie v tomto smere svoje rozhodnutie ani neodôvodnil.

30. Predmetom odvolacieho konania je aj preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty obsiahnutej v bode 3 obchodných podmienok žalobcu. Nakoľko zmluvná pokuta sa ani nestala predmetom posúdenia súdom, keďže žalobca v tejto časti zobral žalobu späť a konanie ohľadne tohto nároku bolo právoplatne zastavené, nebolo dôvodným v tomto konaní posudzovať túto zmluvnú podmienku pre vyslovenie jej neplatnosti.

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil bez potreby vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

32. O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP, keď obaja účastníci mali v konaní úspech len čiastočný.

33. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).